

Zamyslenia na týždeň po 11. nedeli po Svätej Trojici

Pondelok 13. augusta 2018

Piesne: ES č. 254, 498

Text: R 11, 1 – 12

„1Spytujem sa teda: Či Boh zavrhol svoj ľud? Vôbec nie! Ved' aj ja som Izraelita, z potomstva Abrahámovho, z kmeňa Benjamínovho! 2Nezavrhol Boh svoj ľud, ktorý vopred poznal. Či neviete, čo hovorí Písmo o Eliášovi, ako žaluje Bohu na Izrael? 3Pane, pobili Tvojich prorokov, zbúrali Tvoje oltáre; ja jediný som ostal, a siahajú na môj život. 4Ale čo mu hovorí odpoveď Božia: Ponechal som si sedemtisíc mužov, ktorí nesklonili kolená pred Baalom. 5Tak teda aj v terajšom čase zostali zvyšky podľa vyvolenia z milosti. 6A keď z milosti, tak nie zo skutkov, ináč by milosť nebola milosťou. 7Čo teda? Izrael nedosiahol, za čím sa snaží, ale vyvolení dosiahli; ostatní však boli zatvrdení, 8ako je napísané: Dal im Boh ducha omámenia; oči, aby nevideli, uši, aby nepočuli až do dnešného dňa. 9Aj Dávid hovorí: Nech im vlastný stôl bude osídлом a pascou, príčinou pádu a odplatou; 10nech sa im zatemnia oči, aby nevideli, a chrbát nech im je zhrbený ustavične. 11Spytujem sa teda: Či sa potkli, aby padli? Vôbec nie! Ale ich poklesnutím dostalo sa pohanom spasenia, aby sa v nich (Židoch) vzbudila žiarlivosť. 12A keď je ich poklesnutie bohatstvom sveta a ich úpadok bohatstvom pohanov, o čo viac ich plnosť?!“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Metaforicky bohaté a psychologicky silné slovo proroka Izaiáša, ozývajúce sa v srdci textu apoštola Pavla, nie je rozpravou, ktorá sa týka výhradne duchovného spoločenstva Izraela. Ponad tisícročia patrí toto slovo nám všetkým ako jasnozrivá a aktuálna diagnóza chorôb našej doby. Oči, ktoré sa pozerajú, a nevidia, uši, ktoré počúvajú, ale nerozumejú. Sú však na vine iba zmysly? Čo ak sú oči i uši zdravé? Na vine bude možno otupené srdce. Ved' ak otupené srdce nevidí a nepočuje, potom nám zmysly márne odovzdajú to, čo videli a počuli. Prečo a kde srdce človeka otupieva? V plynutí času, ktorý starne a všetko po rozkvetu privádza k zániku? Srdce otupieva deficitom lásky smerom von, tvrdne rastom egoizmu a pýchou, keď začína brať a zabúda dávať. Otupené je práve preto, lebo sa nepoužíva... Paradoxne, sám Duch Boží brány srdca uzamkol, ak sme sa urputne vzdali srdcom vidieť a chápať. Wir sind Bettler – sme však žobráci, ak zostávame v tomto stave. Dobré totiž vidíme iba citlivým srdcom, v ktorom prebýva Boh. Vtedy sa svet mení na Božie stvoriteľské, vykupiteľské a posvätiťské dielo, ľudia sú Božie deti a celé komplikované dejiny chápeme

ako zápas Božej lásky s našimi slabosťami a pádmi v záujme rekonštrukcie ľudskej dôstojnosti. Beletristicky túto tézu pôsobivo reflektuje Antoine de Saint Exupéry v Malom princovi: „Dobre vidíme iba srdcom, to hlavné je očiam neviditeľné...“ Ostatky však sú a zostávajú, lebo Božia vláda je nad všetkým. Treba ju prijímať ako milosť, čiže ako niečo, čo hlboko presahuje všetky naše ľudské kalkulácie, odhady, úsudky i posudky. Preto prosme Božieho Ducha o nový dotyk, ktorým naše srdcia, prechladnuté deficitom lásky, opäť uvidia, začujú a pochopia. Amen.

Modlitba:

Veľké je, Bože, Tvoje slovo, a naša naučená teológia neobsiahne jeho hĺbku, šírku, výšku ani dĺžku. Prosíme Ťa, prispor nám múdrosti z moci svojho Ducha, aby sme s jasnozrivou pokorou pracovali s našimi myšlienkami i slovami a práve tak ich pretavovali do činov. Nech nesieme Tvoju pečať a Tvoj rukopis v tomto zložitom svete rôznorodých javov. Amen.

Mgr. Zorica Horáková, zborová farárka v CZ ECAV Bátovce